

متن پرسش

سلام و ادب استاد طاهرزاده: من تازگی بخاطر این خبرهای جنگ در قدس و بیرون کردن صهیونیست ها از شهر مقدس قدس، کمی فکرم رو مشغوله خودش کرده، چرا که احساس می‌کنم از یه اتفاق خیلی خیلی بزرگی عقب موندم و الان دل و روح و مغز و جونم اونجا بین اون مردم جهادگر قدس هست ولی تن و جسم من متاسفانه الان جلوی یه میز که کتاب های درسی جلوم بازه است. درسته که با درس خوندن میتونم خیلی جاها تاثیر بگذارم و برای آینده این انقلاب برنامه های بزرگ بچینم اما خب چیکار کنم که الان تمام من اونجاست ولی این تن اینجا. ترسم اینه که دو روز دیگه بگن قدس آزاد شد و من نوجوون که دلم پر می‌کشید واسه آزادی قدس جا مونده باشم از همچین اتفاق تاریخی. لطف می‌کنید یه امیدواری به بنده‌ی حقیر بدید که یکم دلگرم بشم و فکر نکنم که بعدا اسمم توی لیست جاماندگان نوشته بشه. خیلی ممنونم استاد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم، حضور در این تاریخی است که در حال شروع و گشایش است. حال هرجایی که ما نسبت به این حضور در این تاریخ برایمان پیش آمد؛ حاضر خواهیم شد و معنای انتظار، همین است و از این جهت فرموده‌اند در آنچه امروز برایتان تکلیف است کوتاهی نکنید، تا نسبت به آنچه فردا برایتان پیش می‌آید موفق باشید.

موفق باشید